

Trăm năm trong cõi người ta
 Nguyễn Du được gọi là cha truyện Kiều
 Đọc xong tôi thấy đăm chiêu
 Vì Du đã viết rất nhiều điều sai
 Người tốt thì hay bị die
 Còn mấy đứa giặc sống dài như trâu
 Trải qua 1 cuộc bể dâu
 Những điều trông thấy mà đau đớn lòng.

Đầu lòng 2 ả tố nga
 Thúy Kiều là chị hay cười ha ha
 Thúy Vân bản tính thối tha
 Luôn luôn đấu đá muốn là chị cơ
 Thúy Kiều mệt mỏi bơ phờ
 Nên đành nhẫn nhịn: "Thôi ở tao thua"
 Vân sượng: "Tao thắng làm vua
 Còn mày bại trận làm cua trong nồi"
 Thúy Kiều tức giận: "Đồ tôi
 Sẵn ngay cút chó tao bôi mặt mày!"
 Thúy Vân vừa cú vừa cay
 Nhật dao, lao tới, chém bay cái đầu
 Kiều ta còn mỗi đầu lâu
 Mất thân đành kiếm xà mâu cắm vào
 Thúy Vân sợ quá thành đao
 Cha mẹ thấy thế gửi vào lầu xanh.

Bán dân mới được 1 tuần
 Vân kiếm được kẻ chuộc thân cho mình
 Chàng tên là Mã Giám Sinh
 Quê hương ở xứ Mộng Tình xinh tươi
 Thanh niên trai tráng đôi mươi
 Nhiều tài lăm của là người đẹp trai
 Cò kè bớt 1 thêm 2
 Giờ lâu ngã giá vàng ngoài 4 trăm
 Thúy Vân tuổi mới 15
 Là gái sung sức ăn nằm rất phê
 Kiệu to đến rước Vân về
 Nghĩ tới khoái lạc sướng tê cả người
 Quản gia đón kiệu tươi cười
 Thân lùn trán hói là người rất thâm

Quản gia tên gọi Thúc Sinh
 Đi cùng với vợ là Đình Hoạn Thư
 Hoạn Thư yếu điệu hiền từ
 Do được giáo dục bởi sư trong đền
 Giám Sinh đéo đợi được thêm
 Đè Vân xuống tấm nệm êm trong buồng
 Sức trai đéo phải nói suông
 Học lên học xuống cả buồng rung rinh
 Đang khi sung sướng phọt tinh
 Bỗng đâu phát hiện gia đình đầy phòng
 Thúc Sinh cầm quả đao cong
 Lưỡi dao cắm phập vào trong mình chàng
 Giám Sinh chưa kịp hoang mang
 Thì đã tắt thở hồn sang xứ trời
 Vân đang rũ rượi toi bời
 Thì bị cả lũ vào chơi hội đồng
 Đ** nhau ngay cạnh xác chồng
 Thúy Vân vẫn sướng hầy mông liên hồi.

Trùm giờ là gã Thúc Sinh
 1 chim 2 bướm làm tình như heo
 Quá sức nên suýt bị teo
 Đành đưa Vân đến ở đền Bích Ngung
 Trước lầu Ngung Bích khóa xuân
 Thúy Vân ngựa bướm tự mân tự sờ
 Tự thương thân khổ bơ vơ
 Kiếp người lưu lạc bao giờ mới thôi
 Phận sao phận bạc như vôi
 Làm cho nước chảy hoa trôi lỡ làng
 Đang khi Vân thấy hoang mang
 Bỗng đâu xuất hiện 1 chàng tiểu phu
 Cao to, mạnh khỏe, lù đù
 Chàng ta lấp bắp: "Tôi Cù Sở Khanh"
 Vội vàng xé yếm lụa xanh
 Toàn thân uốn éo Vân bành chân ra
 Sở Khanh bản tính thật thà
 Chỉ biết bất động đứng xa mà nhìn
 Vân đành mở miệng cầu xin

“Không thấy em bị ngựa lìn hay sao?”
 Sở ngu nhưng đéo bị đao
 Hét to 1 tiếng Sở lao vào lầu
 Mũi khoan thọc xuống giếng sâu
 Ngoáy qua ngoáy lại tới đầu canh ba
 Sở Khanh một ngủ li bì
 Thúy Vân trộm ngựa vội phi về nhà
 Chém cha cái số đào hoa
 Dính vào là bị mất cà như chơi
 Sở Khanh một mồi toi bời
 Bị nung dưới ánh mặt trời chói chang
 Thúc Sinh miệng quát oang oang
 “Làm vẹo tao trốn, tao phang chết mày”
 Tay lăm lăm quả dao phay
 Tắm thân mạnh khoẻ từ nay thôi rồi
 Cặc Khanh bị chẻ làm đôi
 Thúc Sinh xỉ vả xong rồi bỏ đi.

Thúy Vân phi ngựa vèo vèo
 Bất ngờ sập bẫy bị treo lộn đầu
 Xung quanh 1 lũ đầu trâu
 Thấy Vân ngon quá liền bâu vào nàng
 Bỗng nghe thấy 1 tiếng choang
 1 thanh bảo kiếm lẹ làng rút ra
 Kiếm khách tuy đứng từ xa
 Kiếm khí vẫn khiến người ta rùng mình
 “Bọn bây sao thật đáng khinh
 Hiếp đáp phụ nữ tao binh chúng mày”
 Côn đồ lập tức bao vây
 Chiều thu gió thổi cành cây là là
 Chớp lên 1 ánh sao xa
 Lưu manh cả lũ thành ma không đầu
 Thúy Vân cảm cái ơn sâu
 “Kiếp này xin nguyện theo hầu ân công”
 “Giúp người chẳng để báo công
 Tiểu thư bảo trọng ta không dám phiền
 Ngân lượng còn 1 đôi viên
 Xin nhận lộ phí có tiền ăn chơi”.

Đội trời đạp đất ở đời
 Họ Từ tên Hải vốn người Hà Đông
 Từ nhỏ luyện đồng tử công
 Nghiêm cấm sắc dục nếu không chết liền
 Thúy Vân lập tức giả điên
 Lột đồ khóc lóc luyện thuyên không ngừng
 Chàng Từ gặp chuyện chẳng dừng
 Nên bất đắc dĩ phải dừng lại coi
 Thúy Vân là gái làng chơi
 Trở hết bản lĩnh để mời chàng Từ
 Đồng nam dương khí quá dư
 Gặp siêu dâm nữ đến sư cũng tèo
 Ở nơi rừng núi cheo leo
 1 đôi nam nữ oằn eo với nhau
 Thời gian lặng lẽ trôi mau
 Từ Hải bỗng thấy đau đầu nhức chân
 Thế rồi kinh mạch toàn thân
 Cùng nhau đứt hết, muôn phần xót xa
 Làm tình - tẩu hỏa nhập ma
 Trở thành phế vật thật là đáng thương
 Ân hận phần uất bi thương
 Từ Hải chết đứng bên đường tội thay
 Thúy Vân chẳng chút mảy may
 Hóp đồng ngân lượng đi ngay 1 lèo.

Thúy Vân sắp được về nhà
 Tâm trạng vui vẻ hát ca dọc đường
 Chải đầu vuốt tóc soi gương
 Chợt thấy hiểm họa khôn lường thất kinh
 Phía sau đuổi tới - Thúc Sinh
 Sông chắn trước mặt, đỉnh ninh rồi đời
 Vân ta lại chẳng biết bơi
 Tiền Đường Giang sẽ là nơi chôn vùi
 Thúc Sinh khắp khởi mừng vui
 Trước sau hết lối thật xui cho mày
 Thúy Vân uất hận dâng đầy
 Quyết tâm cùng chết, bót cay đôi phần
 Nghĩ xong lập tức chuyển thân

Quay người lễ phép nhún chân vái chào
 Thúc Sinh tự mãn quá cao
 Không chút phòng bị mà lao tới liền
 Thúy Vân lập tức bước xiên
 Kéo theo thằng Thúc rơi liền xuống sông
 Thúc Sinh béo ịch nặng mông
 Chìm luôn xuống đáy con sông Tiền Đường
 Thanh Minh trong tiết tháng ba
 Kim Trọng thăm ruộng đi ra kênh đào
 Họ Kim xuất xứ từ Lào
 Mắc bệnh từ bé đao đao dần dần
 Tai lòi, mắt chột, thọt chân
 Xúng danh “Phế vật mười phân vẹn mười”
 Thấy trên sông một bóng người
 Là một mỹ nữ xinh tươi hồng hào
 Họ Kim lập tức vót vào
 Sắc đẹp khiến hấn nôn nao bản thân
 Cô gái đó là Thúy Vân
 Nàng được Kim Trọng ân cần chăm nom
 Qua cơn thập tử nhất sinh
 Tâm tình chuyển biến Vân thành gái ngoan
 Cùng Kim kết nghĩa phượng loan
 Vợ chồng mới cưới truy hoan suốt ngày
 Thế rồi 9 tháng 10 ngày
 Thúy Vân sinh được 1 bầy thiếu nhi
 Trải qua bao truyện li kỳ
 Cuối cùng cũng có hép-py en-đình

Thank thót phát...thơ cũng hay phết nhể...ka...ka

Thúy vân đã thế thì thúy kiều sẽ còn thế nào nữa nhể....

Hehe, Thúy Kiều phải đợi tác giả tiếp tục...

Hay

Thót ăn gì không, em cúng!

Thơ quá đỉnh

Nguyễn Du là cha truyện Kiều thì thod là cha truyện Vân